

במה הם עוסקים

בחקלאות, בחרושת ובמלאכה עוסקים

42,4 %

בבנין, עבודות ציבוריות והובלה עוסקים

25,6 %

במקורות וכשירותים עוסקים

32 %

היכן הם יושבים

בחמש הערים הגדולות יושבים

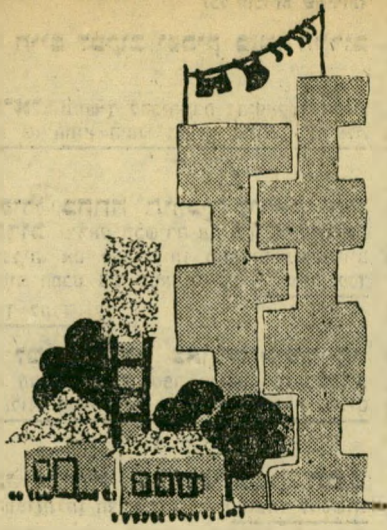
53,3 %

בהתישבות העובדת

13 %

במושבות, בערים הקטנות, כמעבדות וכמחנות עבודה

33,7 %

הנשים הן מעום (לא מבוסל) — ואחוז הרווקים עולה וגובר

הם יכריעו בכנסת

בקצה השני של הבמה עומדת מפ"ם (אם להוציא את מק"י, שכוחה בהסתדרות עורגו זעיר). ועתה בדיוק הסוכה: היא מתריעה נגד תלות ההסתדרות בממשלה (הועד הפועל על הסך סניף של הקריה ו) טוענת היא, ושאר מפלגות האופוזיציה השמאליות:

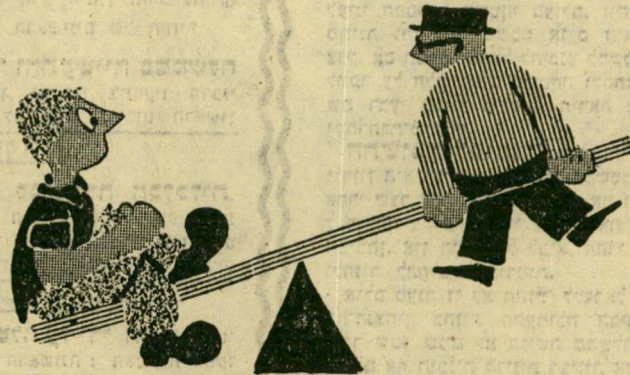
● כדי לקיים את הקואליציה עם המפ"ל גות הימניות, נתנו שרי מפ"י בממשלה הוראה לאנשיהם בהסתדרות להקפיד את שר הפועלים, בה בשעה שרחמי התברות הגדור לות אינן מוקפאות כלל.

● מצב זה יצר קוטיבות חברתית גוברת והולכת, כשבצד אחד מתגבש מעמד של עשירי רים מופלגים, ואילו בקצה השני שיכבת פועלים פשוטים ופועלי-דחק. ההבדלים בין שתי השכבות עצומות. (לפי חישובי מפ"ם, שולטים 10% עד 15% מן האוכלוסיה על 50% של ההכנסה הלאומית).

● במקום הלאים את קיפת-חולים ול-צמצם את חברת העובדים, כדרישת הצ"כ, יש לתת תמיכה ממשלתית גדולה יותר לקר פת-חולים, להוריד את נטל מסי ההסתדרות. את משק ההסתדרות יש להגביר כדי שיוכל לכבוש שטחים שאינם כדאיים למשק הפרטי. לסלול את הדרך לסקטור הפרטי שיבוא אחי ריו.

כמו האב, הבן והרוח הקדושה בדת הנוצרית, שהם שלוש באחד ואחד בשלושה, גם הקשר ההדדי בין הממשלה, הסוכנות וההסתדרות כה הדוק שכמעט אינן אפשרות להפריד בין מוסד אחד לרעהו.

לכאורה, עומדות להכרעה בבחירות ההסתדרותיות רק שאלות מקצועיות וכלכליות. אם נכונה טענת מפ"ם, כי כמעט 100 אלף

לכנסת הראשונה היו 480.000 בוחרים יהודיים, מתוכם 190.000 חברי הסתדרות שהיו אז

39,6 %

לכנסת השניה היו 803.000 בוחרים יהודיים, מתוכם 395.000 חברי הסתדרות, שהיו אז

49,2 %

לכנסת השלישית יהיו 962.000 בוחרים יהודיים וכתוכם 510.000 חברי הסתדרות, שהם

53 %

חברי הסתדרות חיים בתנאים של מצוקה קיצונית, במשכורות של 120 ל"י ברוטו לחודש ופחות למשפחה (20 אלף פועלי דחק מקבלים 54 ל"י לחודש תמורת 12 ימי עבודה) הרי ריכוז הריכוז בשטח זה היה צריך להועיל למפלגות השמאליות.

אך למעשה אין כמעט אפשרות כזאת, כי בין פוליטיקה ושכר קיים קשר טבעי. טוען השמאל: הקו הפרו-אמריקאי של ממשלת ישראל יצר את הרקע הטבעי לקואליציה מרכזית-שמאלית. הרכב הממשלה קובע את קו ההסתדרות, וגם את העברת ההשפעה — למעשה למטה, במקום מלמעלה למעלה.

ואמנם כמו ברוסיה הסובייטית, בה אין האגודות המקצועיות אלא זרוע מבצעת של הממשלה, כך גם בהסתדרות אין נטיה רבה מצד המפלגה השלטת לכנס את המוסדות הנבחרים, מועצות הפועלים המקומיות ומרעצת ההסתדרות, והמרות האמיתית מוסעלת עליהי צבא המוכירים בשרשרת-מיקוד ברור.

על אף חוברות-ההסברה הארוכות, אין להניח שהבוחר הממוצע ירבה לחשוב על מדיניות עולמית ועל היסודות המדעיים של בניית האינדוסטרי. בסופו של דבר יעשה את החשבון הפשוט של מעטפת-השכר וערכה.

כמו בכל בחירות, אפשר לסכם את כל ה"מערכה בשתי נוסחאות פשוטות:

אדם המרוצה באופן כללי מן המצב הקיים, יצביע בעד המפלגות השולטות;

אדם שאינו מרוצה מן המצב, יצביע בעד האופוזיציה.

מידת אירצונו, יותר מכל תעמולה, תכריע בעד איוו ממפלגות האופוזיציה יבחר.

תוצאות הבחירות הקודמות

הבחירות לזועידת ההסתדרות השביעית התקיימו ב-1949 ובהן זכו מפ"י ב-

57,1 %

מפ"ם (המאוחדת) ב-

34,4 %

העובד הציוני ב-

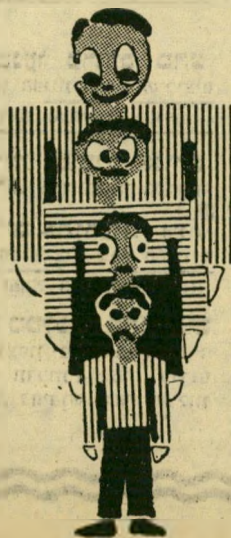
3,8 %

קומוניסטים ב-

2,6 %

העובד הדתי ב-

2,1 %

שטחי כבוש

מכדל הפועלים בישראל מאורגנים בהסתדרות

79 %

מההתישבות העובדת מאורגנים בה

95 %

מתושבי הערים הגדולות מאורגנים בה בערך

55 %

